

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

D. Eckivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

CONCLUSIO TERTIA.

enim pars aduersa intercessionē admittit minorē in terra, & Christi supremi intercessionē in cælo, quare medios sanctos essent exclusuri. Et quia Christus pro nobis intercedit, qui sanctus est sanctorum, quare & alij beati pro nobis non intercederent, quū hoc facere uideāt caput eorum Christū, procul dubio nobiliora Christi membra se faciunt pariformia, sicut dicit Iohannes, sequuntur agnū quocumque ierit. Et Christus quū pro nobis roget, hoc facit & feruenti amore, quando nostræ animæ salutem sitiebat, & tamen sancti similem ad nos deferunt fraternam charitatem, qua charitate permoti, & ipsi pro nobis intercedunt. Quare hæc duo dicta in recto & Christiano sensu, sicut & sancti patres semper intellexerunt sanctorum intercessionem, & Mariæ nobilis matris dei non euertunt. Ideoque & domine doctor alias scripturas adfert contra intercessionem sanctorum.

D. OECOLAMPADIUS.

Domine doctor, adiuuante me deo respondebo, sed antea hoc facio breuius quo potero quæro. Vtrum melius sit ex tota fiducia deum per Christū solum inuocare, cum obliuione omnium aliarum creaturarum, aut cum adhesionem aliarum creaturarum. Ad hoc respondeat.

D. ECKIVS.

Ad doctoris quæstionē dico. Etsi unum bonū opus altero sit melius. Est nihilominus bonum, ut & minora & maiora opera bona quis faciat, præcipue in oratione bonū est interdum deum inuocare absque omni medio, aliquando cum medio, aliquando cum utroque. Deus namque me iubet aliquando per mediatores rogare, sicut Iob xliij. dixit. Ite ad seruū meū Iob & offerre holocaustū, pro nobis faciem eius suscipiā, ut non uobis imputetur stultitia, & mox sequitur. Dominusque conuersus est ad poenitentiam. Iob quum oraret ille pro amicis suis. Quare ergo intercessio Mariæ non tantum esset ualitura, sicut intercessio beati Iob. Ideoque & intercessio bona,
utrum

COLLATIO XLI.

utrum uero melius sit ego ignoro. Deus enim me hoc in casu
nunquam consultorem adhibuit. hoc nempe stat in donis gratiæ
& misericordiæ diuinæ uoluntatis.

D. OECOLAMPADIUS.

Primo bonæ fidei spei neminem nos infidos æstimaturum ser
uos, si ante omnia ad deum dirigamus, & ad solum deum.
Ad suam responsionem meam postea sum daturus. Deuenio ad
sermonem priorē, quando dixerat omnes Christianos prædi
cantes Christum prædicare crucifixum, uelle esse uerum, tunc nulla
inter nos esset diuisio. Si enim unanimiter unoque sensu Chris
stum laudaremus, sanctorum causa nos abinuicem non diuides
remus. Paulus enim hoc dictum inducit, quum se quis cephæ glo
riabatur, alter Apollo, alius uero Pauli. Optime notum est in
paucis annis aliquos ordinem prædicantes ignorauisse, quum su
os sanctos in cælis extollerent, iuxtaque multum est tacitum hono
ris Christi. Potuisset & Pauli temporibus talis adferri gloria,
quum nos Pauli aut cephæ iactitaremus. Honor enim Christi
est, cuius ipsi sunt ministri. Sed ipse ad hoc ait, Nunquid &
Paulus pro uobis crucifixus est, aut in nomine Pauli estis bap
tizzati, quasi dicturus esset, quid ex eo facitis, recordamini
beneficiorum crucis Christi, & uoti baptismatis, & in deum res
piciate. cuius uos serui estis. Secundo dico alius esse cum san
ctorum intercessione, supra terram & eorum qui in cælo sunt, pri
mum in scripturis est fundatum & mandatū, ut oremus pro in
uicem, in quo nemo doctori Eckio contradicit, alterum uero
de sanctis uita defunctis, & de hoc nullas habemus literas quod
illos inuocare debeamus. Etsi hic ego nolim negatum haberi,
quin & in cælis orent, quauis de hoc nullas habemus scriptu
ras quæ fundata sit, neque ad hoc consequitur, quod eos adorare
debeamus, & nos minus hæc docere, quia derogatiuum est fi
dutiæ in deum. Deus enim ubi hoc præcepisset, fecisset nos pu
sillanimes, ne tum ea fidutiæ ad eum diuiteremus, & quum
nos peccata nostra grauent, & ad deum uenire timeamus, gra
tiose